गृत्समद (आङ्गिरसः शौनहोत्रः पश्चाद्) भार्गवः शौनकः।ऋतुदेवताः १-४ द्रविणोदा ऋतवश्च, ५ अश्विनौ ऋतवश्च, ६ अग्निः ऋतुश्च। जगती

मन्दंस्व होत्रादनु जोषमन्धसोऽध्वर्यवः स पूर्णां विष्ट्यासिचम्।

तस्मा एतं भरत तद्वशो ददिहींत्रात्सोमं द्रविणोदः पिबं ऋतुभिः॥ २.०३७.०१

अध्वर्यवः- हे ध्वररहितकर्माणः। अन्धसः- रसस्य। जोषम्- प्रीतिम्। अनु। होत्रात्- मन्त्रविदः। होत्राशब्दो वाङ्नामसु पठितः। मन्दस्व। सः- असौ। पूर्णां- पूर्णम्। आसिचम्- रसम्। वष्टि- कामयते। तस्मै। एतम्- रसम्। भरत- वहत। तद्वशः- तत्कामः। ददिः- स युष्माकं दाता भवति। द्रविणोदः- सम्पद्दायक। सोमम्- रसम्। होत्रात्- मन्त्रविदः। ऋतुभिः- वसन्तादिकालैः। पिब- अनुभव॥१॥

यमु पूर्वमहुवे तिमदं हुवे सेदु हव्यो दिदयी नाम पत्यते।

अध्वर्युभिः प्रस्थितं सोम्यं मधुं पोत्रात्सोमं द्रविणोदः पिबं ऋतुभिः॥ २.०३७.०२

यम्। पूर्वम्। अहुवे- आहूतवान्। तम्। इदम्- इदानीमिप। हुवे- आह्वये। सः। इत्- एव। हव्यः-आह्वातव्यः। यः। नाम- खलु। पत्यते- ईष्टे। दिदः- स दाता भवति। अध्वर्युभिः-ध्वररिहतकर्मकामैः। प्रस्थितम्- प्रस्थितः। सोम्यं मधु- रसः। पोत्रात्- पोतुः शोधकस्य रसस्य त्रातुः। सोमम्- रसम्। द्रविणोदः- सम्पद्दायक। ऋतुभिः- वसन्तादिकालैः। पिब- अनुभव॥२॥

मेद्यन्तु ते वह्नयो येभिरीयसेऽरिषण्यन्वीळयस्वा वनस्पते।

आयूर्या धृष्णो अभिगूर्या त्वं नेष्ट्रात्सोमं द्रविणोदः पिबं ऋतुभिः॥ २.०३७.०३

येभिः- यैः। ईयसे- गच्छिस । ते- तव । वह्नयः- वोढारः। मेद्यन्तु- तृप्यन्तु । अरिषण्यन्-अहिंसन् । वीळयस्व- दृढीभव । धृष्णो- शत्रुधर्षक । आयूय- आगत्य । अभिगूर्य- उद्यम्य । त्वम् । नेष्ट्रात्- यज्ञनेतुः । सोमम्- रसम् । वनस्पते द्रविणोदः । ऋतुभिः पिब ॥३॥

अपद्मित्रादुत पोत्राद्मत्तोत नेष्ट्राद्जुषत प्रयौ हितम्।

तुरीयं पात्रममृक्तममृत्यं द्रविणोदाः पिबतु द्राविणोद्सः॥ २.०३७.०४

होत्रात्- मन्त्रविदः। होत्राश्चव्दो वाङ्नामसु पिठतः। अपात्- अपिबः। उत- अपि च। पोत्रात्-पोतुः शोधकस्य रसस्य त्रातुः। अमत्त- निन्दितवान्। नेष्ट्रात्- यज्ञनेतुः। हितम्- हितकरम्। प्रयः-रसम्। अजुषत- असेविष्ट। द्रविणोदाः- सम्पद्दायकः। द्राविणोदसः- सम्पद्दातृभ्यः। अमृक्तम्-अपरामृष्टम्। अमर्त्यं- अमृतम्। तुरीयम्- चतुर्थम्। पात्रम्- पानयोग्यमनुभवयोग्यं रसम्। पिबतु-अनुभवतु॥४॥

अविश्वमु यय्यं नृवाहणं रथं युजाथामिह वां विमोचनम्।

पृङ्कं हुर्वीषि मधुना हि कं गुतमथा सोमं पिबतं वाजिनीवस्॥ २.०३७.०५

यय्यम्- सरन्तम् । नृवाहणम्- नृणां वाहकम् । वाम्- युवयोः । विमोचनम्- विमोचकम् । रथम्-लक्ष्यप्रापकरंहणप्रतीकवाहनम् । रथी ऋतस्य नो भवेति श्रुतेः ऋतं रथः । अद्य- इदानीम् । इह-अत्र । युञ्जाथाम् । हवींषि- चरुपुरोडाशध्यानभावनादिहव्यानि । पृङ्क्तम्- सम्भक्तं कुरुतम् । मधुना- माधुर्येण । हि- खलु । कम्- सुखेन । गतम्- आगतम् । अथ- अनन्तरम् । वाजिनीवस्-अन्नवासको सन्तो । सोमम्- रसम् । पिबतम्- अनुभवतम् ॥५॥

जोष्यंग्ने समिधं जोष्याहितंं जोषि ब्रह्म जन्यं जोषि सुष्टुतिम्। विश्वेभिर्विश्वाँ ऋतुनां वसो मह उञ्चन्देवाँ उञ्चतः पायया हविः॥ २.०३७.०६

अग्ने- पावक सर्वभूतिहतकतो। सिमधम्। जोषि- सेवस्व। आहुतिम्- पुरोडाशादिकम्। जोषि। ब्रह्म- मन्त्रम्। जोषि। जन्यम्- सद्भावनम्। जोषि। सुष्टुतिम्- शोभनमन्त्रम्। जोषि। विश्वेभिः- सर्वैः। विश्वान्- सर्वान्। उशतः- कामयमानस्य। देवान्। महः- महतः। उशन्- कामयमानः। वसो- शरण्य। वस निवासे। ऋतुना- काले। हिवः- रसम्। पायय- अनुभावय्॥६॥

